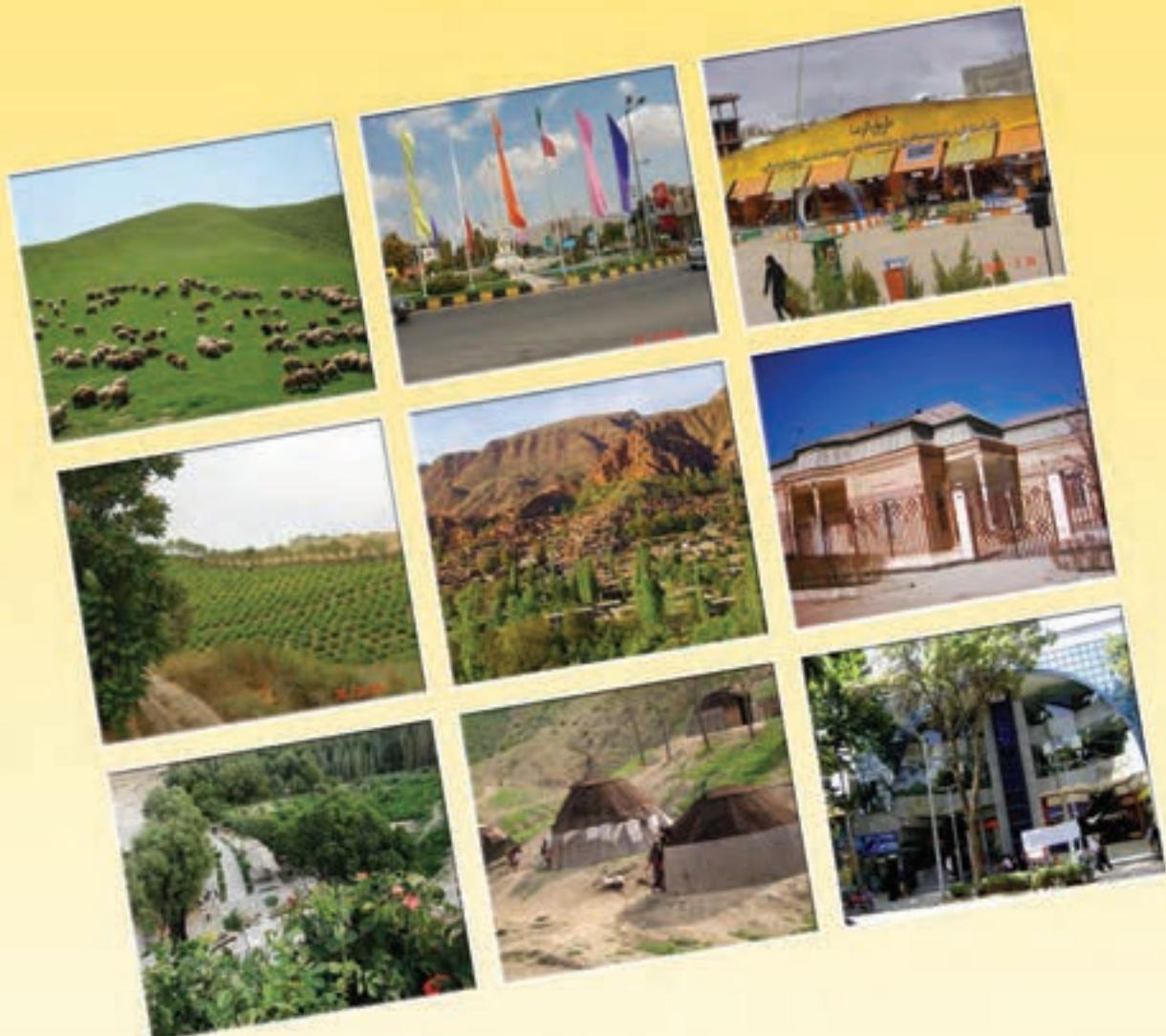

فصل دوم

جغرافیای انسانی استان خراسان شمالی

درس ششم تقسیمات سیاسی استان

سابقه پیشنهاد ایجاد استان خراسان شمالی

معضلات ناشی از گستردگی استان خراسان، مشکلات اداری و عدم امکان توزیع عادلانه خدمات، تفکر مبتنی بر ضرورت تقسیم استان پهناور خراسان را در اذهان صاحب نظران مطرح ساخت و سرانجام در تاریخ ۱۹/۵/۱۳۸۳، تقسیم استان به سه استان خراسان شمالی به مرکزیت شهرستان بجنورد، خراسان رضوی به مرکزیت شهرستان مشهد و خراسان جنوبي به مرکزیت شهرستان بیرجند انجام شد.

بیشتر بدانیم

دلایل تقسیم استان خراسان عبارتند از :

- ۱- وسعت بسیار زیاد استان
- ۲- وجود شرایط نسبتاً مشابه اقلیمی و جغرافیایی در مناطق شمال، مرکز و جنوب استان.
- ۳- خصوصیات مشابه قومی، تزادی، فرهنگی، نحوه فعالیت اقتصادی و مناسبات اجتماعی نزدیک مردم در مناطق شمالی، مرکزی و جنوبی.
- ۴- سهولت و سرعت ارتباط مناطق یاد شده ناشی از وضع طبیعی مناطق سه گانه.
- ۵- موقعیت خاص ژئopolیتیکی استان خراسان و تبعات سیاسی - امنیتی ناشی از وجود بیش از ۱۰۰۰ کیلومتر مرز مشترک با همسایگان خارجی .
- ۶- اعمال سیاست تمرکز زدایی، تحقق عدالت اجتماعی از طریق رفع محرومیت از تمامی نقاط استان و تقسیم عادلانه امکانات بین همه اقوام مردم .

براساس آخرین تقسیمات سیاسی در سال ۱۳۹۲، خراسان شمالی با وسعت ۲۸۴۳۴ کیلومتر مربع، شامل ۸ شهرستان، ۱۹ بخش، ۴۵ دهستان و ۲۲ نقطه شهری می باشد.

جدول ۱-۲- تقسیمات استان خراسان شمالی در سال ۱۳۹۲

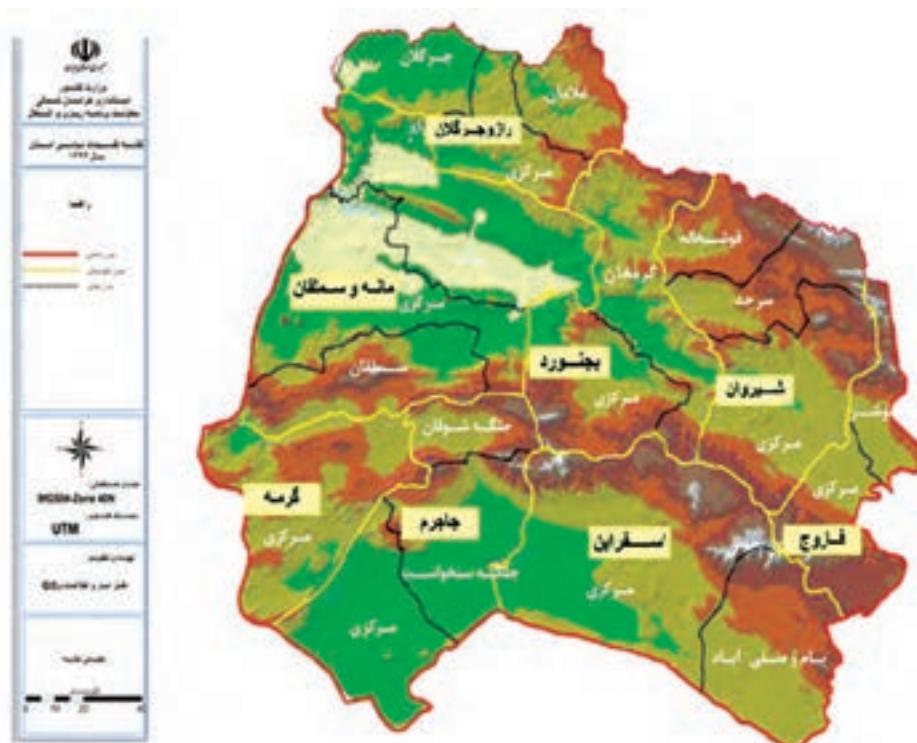
شهرستان	مرکز شهرستان	بخش	مرکز بخش	دهستان	مرکز دهستان	شهر
اسفراین	اسفراین	مرکزی	اسفراین	آذری	عباس آباد	اسفراین
				روین	چهار برج	دامن کوه
				زرق آباد	ایرج	زرق آباد
				میلانلو	پر کانلو	
				بام	صفی آباد	بام و صفی آباد
صفی آباد		صفی آباد	صفی آباد	بام	صفی آباد	
بنورد چناران شهر	بنورد	مرکزی	بنورد	آلاداغ	خوش منظر	
				بابا امان	بابا امان	
				بدرانلو	بدرانلو	
حصار گرمخان	حصار گرمخان	گرمخان	حصار گرمخان	گرمخان	حصار گرمخان	
				گیفان علیا	گیفان	
جاجرم	مرکزی	جاجرم	جاجرم	میان دشت	امیر آباد	جاجرم
شووقان	شووقان	جلگه شووقان	جاجرم	شووقان	شووقان	
				طبر	طبر	
سنخواست	سنخواست	جلگه سنخواست	جاجرم	دریند	دریند	
				چهارده سنخواست	سنخواست	
شیروان- زیارت	شیروان	مرکزی	شیروان	حومه	امیر آباد	
				زیارت	زیارت	
				زوارم	زوارم	
				هnamه	سیو کانلو	
				گلیان	گلیان	
لوجلی	لوجلی	سرحد	لوجلی	تکمن	تکمن	
				جیرستان	کوسه	
قوشخانه	ینگه قلعه علیا	قوشخانه	ینگه قلعه علیا	قوشخانه بالا	قوشخانه	
				قوشخانه پایین	علی محمد	

جغرافیای انسانی استان

آشخانه	گرماب	جیرانسو	آشخانه	مرکزی	آشخانه و سملقان	ماهه و سملقان		
	اسلام آباد کرد	حومه						
قاضی - آوا	قاضی	قاضی	قاضی	سملقان				
	کشانک	آلمه						
پیش قلعه	اترک	اترک	پیش قلعه	ماهه				
	خرتوت	شیرین سو						
فاروج	ینگی قلعه	سنگر	فاروج	مرکزی	فاروج	فاروج		
	مايون	شاه جهان						
	چری	فاروج						
تیتكانلو	تیتكانلو	تیتكانلو	تیتكانلو	خبوشان	فاروج	فاروج		
	حصاراندف	حصار						
گرمه - درق - ایور	اصغرآباد	بالادشت	گرمه	مرکزی	گرمه	گرمه		
	رباط قره بیل	گلستان						
راز	باغلق	باغلق	راز	مرکزی	راز	راز و جرگلان		
	تنگه ترکمن	راز						
	راستقان	راستقان	غلامان	غلامان				
	غلامان	غلامان						
	یکه سعود پایین	جرگلان	یکه سعود پایین	جرگلان				
	حصارچه	حصارچه						

شکل ۱-۲- نقشه تقسیمات سیاسی استان خراسان شمالی در سال ۱۳۹۲

شکل ۲- نقشه تلفیقی استان خراسان شمالی در سال ۱۳۹۲

جغرافیای انسانی استان

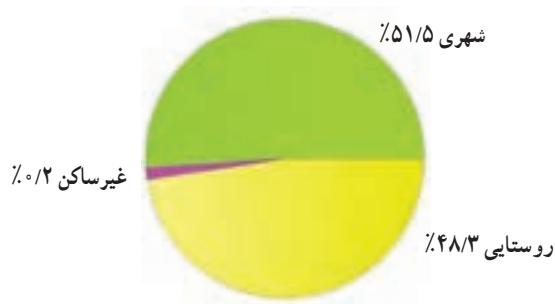
درس هفتم جمعیت استان

ویژگی‌های کلی جمعیت

بر اساس نتایج سرشماری سال ۱۳۹۰، استان خراسان شمالی دارای ۸۶۷۷۲۷ نفر جمعیت در قالب ۲۴۱۱۸° خانوار بوده است. از این تعداد ۵۱/۵ درصد در نقاط شهری، ۴۸/۳ درصد در نقاط روستایی سکونت داشته و بقیه غیرساکن بوده‌اند.

جدول ۲—۲—جمعیت شهری و روستایی استان خراسان شمالی در سال‌های ۹۰—۱۳۸۵

سال ۱۳۹۰			سال ۱۳۸۵			شرح
درصد	جمعیت	خانوار	درصد	جمعیت	خانوار	
۱۰۰	۸۶۷۷۲۷	۲۴۱۱۸°	۱۰۰	۸۱۱۵۷۲	۱۹۹۸۵°	کل استان
۵۱/۵	۴۴۶۸۷۲	۱۲۵۱۷۴	۴۸/۳۶	۳۹۲۴۵۸	۹۹۱۲°	ساکن در نقاط شهری
۴۸/۳	۴۱۹۰۶۸	۱۱۵۶۰۸	۵۱/۰۶	۴۱۴۳۶۵	۹۹۷۶۷	ساکن در نقاط روستایی
۰/۲	۱۷۸۷	۳۹۸	۰/۵۸	۴۷۴۹	۹۶۳	غیرساکن

شکل ۳—۲—توزيع نسبی جمعیت بر حسب وضع سکونت - سال ۱۳۹۰

رشد جمعیت و روند آن

نرخ رشد طبیعی جمعیت استان در مقطع زمانی ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۰، معادل ۱/۳ درصد بوده است که در تمامی شهرستان‌ها یکسان

نیست به طوری که شهرستان بجنورد با ۲/۲ درصد بیشترین و شهرستان شیروان با ۱/۰ درصد کمترین رشد جمعیت را در بین شهرستان‌های استان داشته‌اند.

برای مطالعه

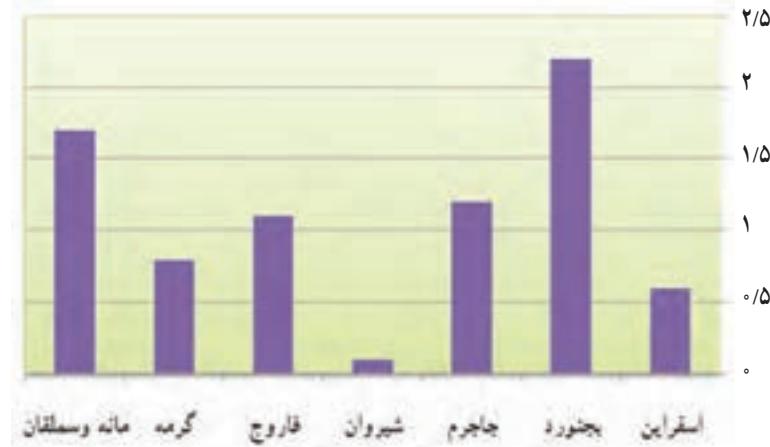
جدول ۳-۲- جمعیت استان و متوسط رشد سالانه طی سال‌های ۹۰-۱۳۷۵

درصد	دوره	متوسط رشد سالانه		افزایش دوره	جمعیت	سال
		درصد	مطلق			
۱/۰۳	۷۵-۸۵	۱۴/۴	۱۰۵۳۵۸	۷۳۲۵۶۰	۱۳۷۵	
۱/۲	۶۵-۸۵	۹/۷	۷۹۰۱۲	۸۱۱۵۷۲	۱۳۸۵	
۱/۳۵	۸۵-۹۰	۶/۴۷	۵۶۱۵۵	۸۶۷۷۷۲۷	۱۳۹۰	

جدول ۴-۲- نرخ رشد جمعیت شهرستان‌های استان طی سال‌های ۹۰-۱۳۸۵

ردیف	نام شهرستان	درصد نرخ رشد جمعیت سالانه (۸۵-۹۰)
۱	اسفراین	۰/۶
۲	بجنورد	۲/۲
۳	جاجرم	۱/۲
۴	شیروان	۰/۱
۵	فاروج	۱/۱
۶	گرمه	۰/۸
۷	مانه و سملقان	۱/۷
	میانگین	۱/۳۵

جغرافیای انسانی استان

شکل ۴—۲— نرخ رشد جمعیت شهرستان‌های استان طی سال‌های ۹۰—۱۳۸۵

تراکم جمعیت در استان

تراکم نسبی جمعیت در استان با توجه به وسعت (۲۸۴۳۴ کیلومترمربع) و جمعیت (۸۶۷۷۲۸ نفر) در سال ۱۳۹۰، برابر با $۳۰/۰۳$ نفر در هر کیلومتر مربع است که نسبت به متوسط کشوری (۴۶ نفر در کیلومترمربع)، کم تراکم محسوب می‌شود. شهرستان بجنورد با $۳۷/۰۲$ نفر در هر کیلومترمربع پرترکم‌ترین و شهرستان جاجرم با $۱۳/۰۱$ نفر در کیلومترمربع، کم تراکم‌ترین شهرستان‌ها بوده‌اند.

برای مطالعه

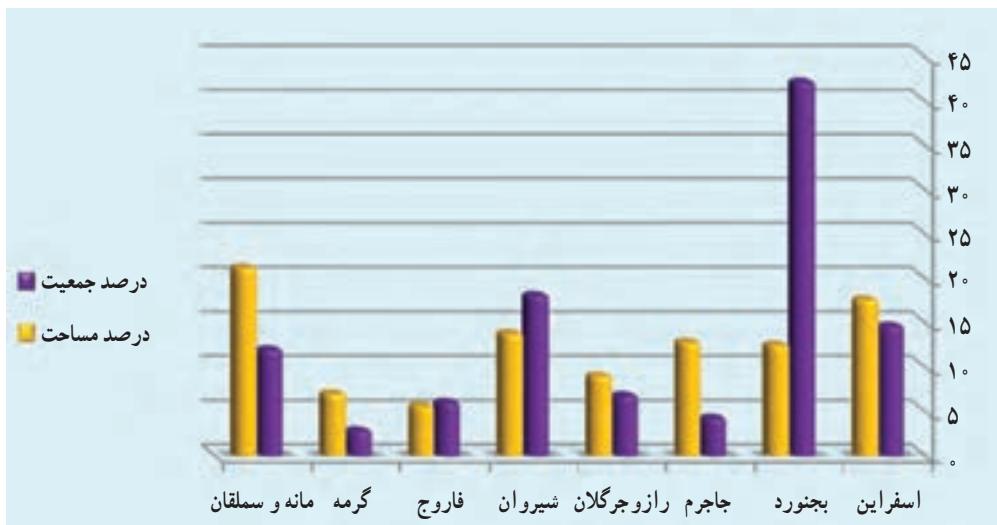

جدول ۵—۲— تراکم نسبی جمعیت استان به تفکیک شهرستان در سال ۱۳۹۰

تراکم نسبی	مساحت		جمعیت		نام شهرستان
	درصد	(km ^۲)	درصد	تعداد	
۳۷/۰۲	۱۲/۵۶	۲۵۷۴	۴۲/۱۶	۳۶۵۸۹۶	بجنورد
۰۸/۳۹	۱۲/۸	۲۹۴۵	۱۸/۰۹	۱۵۷۰۱۴	شیروان
۴۴/۳۲	۵/۶	۱۶۱۵	۶/۰۳	۵۲۲۶۴	فاروج
۲۷/۵۲	۱۷/۶	۵۰۱۹	۱۴/۶۳	۱۲۷۰۱۲	اسفراین
۸۵/۲۲	۹/۰۸	۲۵۸۴	۶/۸۰	۵۹۰۳۴	راز و جرگلان
۹۱/۱۶	۲۱/۲	۶۰۵۳	۱۱/۹۷	۱۰۳۹۴۴	مانه و سملقان

۱۲/۲۷	۷	۲۰۰۴	۲/۸۳	۲۴۵۹۹	گرمه
۱۰/۱۳	۱۲/۸	۲۶۴۱	۴/۲۵	۲۶۸۹۸	جاجرم
۳۰/۵	۱۰۰	۲۸۴۲۴	۱۰۰	۸۶۷۷۲۷	استان

شکل ۵— مقایسه مساحت و جمعیت شهرستان‌های استان — سال ۱۳۹۰

شکل ۶— نقشه تراکم نسبی و پراکندگی جمعیت استان در سال ۱۳۹۲

جغرافیای انسانی استان

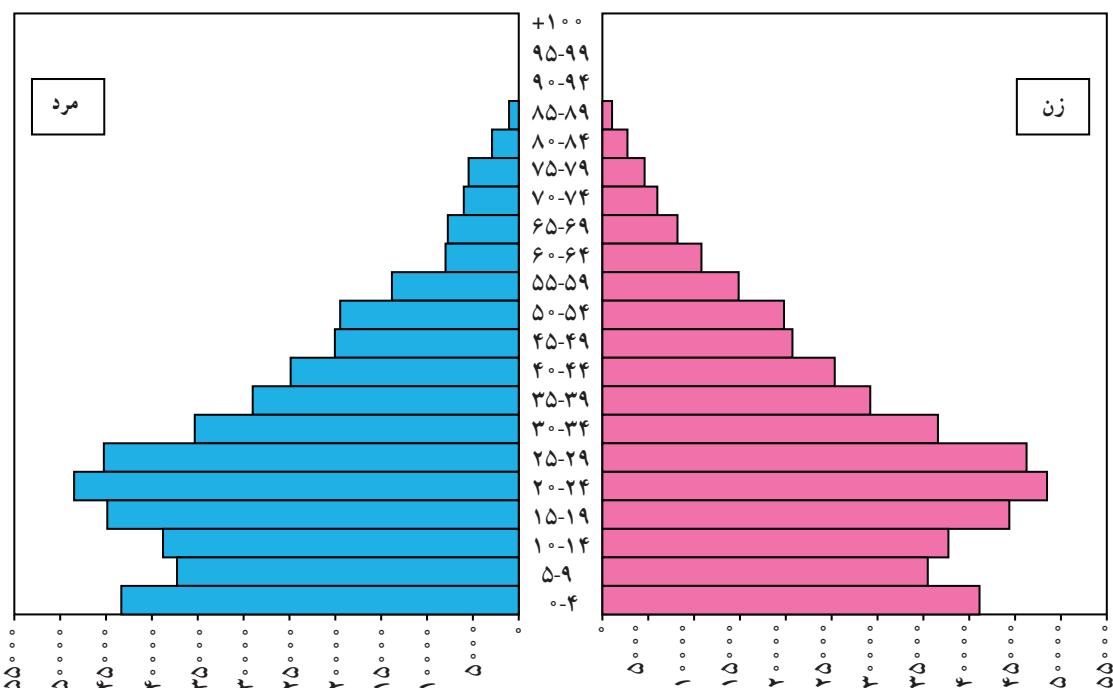
فعالیت

با توجه به شکل ۲-۶ و جدول ۲-۵، سؤالات را پاسخ دهید:

- ۱- در کدام شهرستان‌های استان تراکم جمعیت پیشتر است؟
- ۲- علل کمی تراکم جمعیت در شهرستان‌های جنوبی و غربی استان چیست؟

ساختمان سنی و جنسی جمعیت استان

نمودار زیر هرم سنی جمعیت استان را نشان می‌دهد، تعریف شما از هرم سنی چیست؟

شکل ۷-۲ - هرم سنی جمعیت استان در سال ۱۳۹۰

هرم سنی جمعیت استان دارای قاعده‌ای پهن و گسترده است که حکایت از جوانی جمعیت دارد. تیزی نوک هرم نیز بیانگر پایین بودن متوسط عمر یا امید به زندگی است. براساس سرشماری سال ۱۳۹۰، ترکیب جنسی جمعیت استان نسبتاً همگون بوده است. به عبارت دیگر، تعداد زنان و مردان در این استان تقریباً مساوی است.

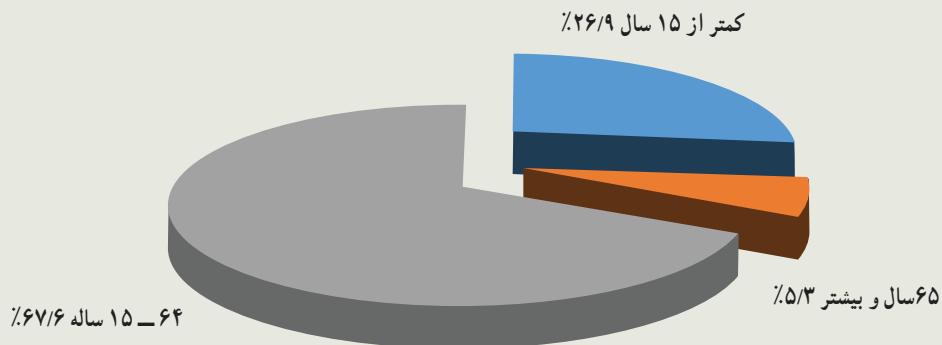

برای مطالعه

جدول ۶-۲- ترکیب سنی جمعیت استان خراسان شمالی در سال‌های ۹۰-۱۳۸۵

گروه سنی	تعداد جمعیت (۱۳۸۵)	درصد	تعداد جمعیت (۱۳۹۰)	درصد
۱۴ سال و کمتر	۲۲۸۲۰۹	۲۹/۳۵	۲۲۴۰۶۴	۲۶/۹
۱۵-۶۴ سال	۵۲۳۲۵۷	۶۵/۷۱	۵۸۶۹۹۰	۶۷/۶
۶۵+ سال	۴۰۱۰۴	۴/۹۴	۴۶۳۷۲	۵/۳
نامشخص	-	-	-	۰/۲
جمع	۸۱۱۵۷۲	۱۰۰	۸۶۷۷۲۷	۱۰۰

شکل ۸-۲- توزیع سنی جمعیت استان خراسان شمالی بر حسب گروه‌های عمده سنی - سال ۱۳۹۰

جمعیت شهری و روستایی

بر اساس سرشماری سال‌های ۱۳۷۵ و ۱۳۸۵، استان خراسان شمالی در مقایسه با کل کشور جمعیت شهری کمتری داشته و فقط ۴۸/۴ درصد در شهرها ساکن بوده‌اند. یعنی تا این زمان الگوی غالب زیست در استان برخلاف کل کشور، روستاشینی بود و به نظر شما دلیل این امر چه بوده است؟ در حالی که در سرشماری عمومی نفوس و مسکن سال ۱۳۹۰ جمعیت شهرنشین به ۵۱/۵ درصد رسیده و به این ترتیب الگوی غالب زندگی به سود جامعه شهری تغییر کرده است. به نظر شما علل این افزایش چیست؟

جغرافیای انسانی استان

برای مطالعه

جدول ۷-۲- مقایسه جمعیت شهری، روستایی ایران و استان در سال‌های ۹۰-۸۵-۱۳۷۵

جمعیت در سال ۱۳۹۰		جمعیت در سال ۱۳۸۵		جمعیت در سال ۱۳۷۵		سطح
روستایی	شهری	روستایی	شهری	روستایی	شهری	
۲۸/۵	۷۱/۴	%۳۱/۵۵	%۶۸/۴۵	%۴۴/۶	%۵۵/۴	ایران
۴۸/۳	۵۱/۵	%۵۲	%۴۸	%۶۰	%۴۰	خراسان شمالی

اگرچه نسبت شهرنشینی استان در سال‌های آماری قبل از ۱۳۹۰ کمتر از متوسط کشور بوده است، اما بررسی مقایسه با کل کشور افزایش سریع تر نسبت شهرنشینی در استان را نشان می‌دهد. نسبت شهرنشینی در کشور از ۶۸/۵ درصد در سال ۱۳۸۵ به ۱/۴ درصد در سال ۱۳۹۰ رسیده است (یعنی ۲/۹ درصد افزایش). در حالی که این تغییرات در استان ما از ۴۸/۴ درصد به ۵۱/۵ درصد رسیده است (یعنی ۳ درصد افزایش).

عوامل مؤثر در رشد جمعیت شهری استان :

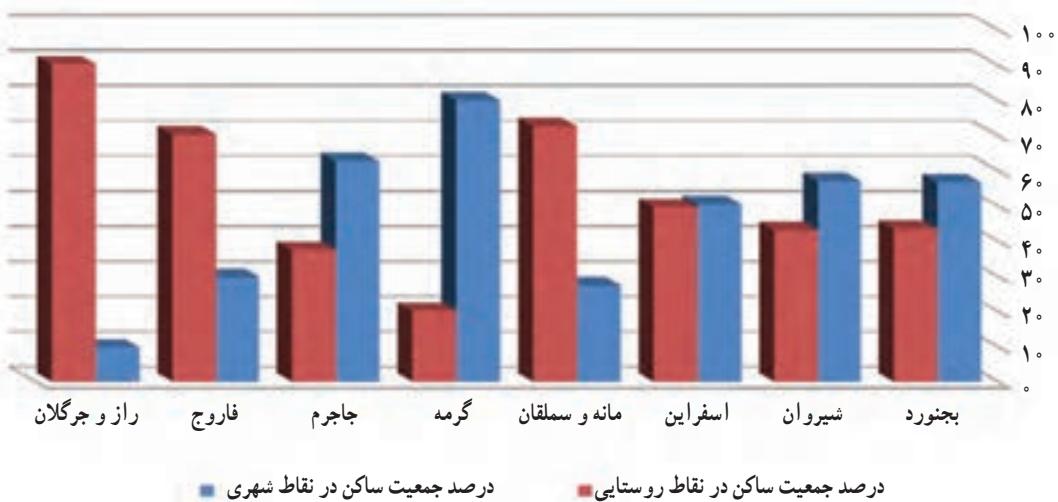
- ۱- تقسیمات کشوری، تشكیل استان خراسان شمالی و اهمیت یافتن مراکز شهری.
 - ۲- استقرار بسیاری از سازمان‌ها و ادارات دولتی در مرکز استان و سایر نقاط شهری و جذب نیروی کار و مهاجر از دیگر مناطق استان و کشور.
 - ۳- تأسیس شهرداری در برخی روستاهای و تبدیل آنها به نقاط شهری
 - ۴- بلعیده شدن روستاهای تزدیک شهر بر اثر توسعه فیزیکی شهرها
- شهرستان‌های گرمه و راز و جرگلان به ترتیب از پیشترین و کمترین درصد جمعیت شهری برخوردار بوده‌اند.

برای مطالعه

جدول ۸-۲— مقایسه جمعیت شهری و روستایی شهرستان‌های استان— سال ۱۳۹۰

شرح	درصد جمعیت ساکن در نقاط شهری	درصد جمعیت ساکن در نقاط روستایی	سال
استان	۴۸/۳	۵۲	۱۳۹۰
اسفراین	۴۹/۶	۵۴	۱۳۹۰
بجنورد	۴۲/۴	۴۴/۵	۱۳۸۵
جاجرم	۳۷/۴	۴۳	۱۳۸۵
راز و جرگلان	۹۰/۲۶	—	۱۳۹۰
شیروان	۴۳	۴۵	۱۳۸۵
فاروج	۷۰/۳	۷۸/۵	۱۳۸۵
گرمه	۲۰/۱	۲۰	۱۳۹۰
مانه و سملقان	۷۲/۶	۷۵/۵	۱۳۸۵

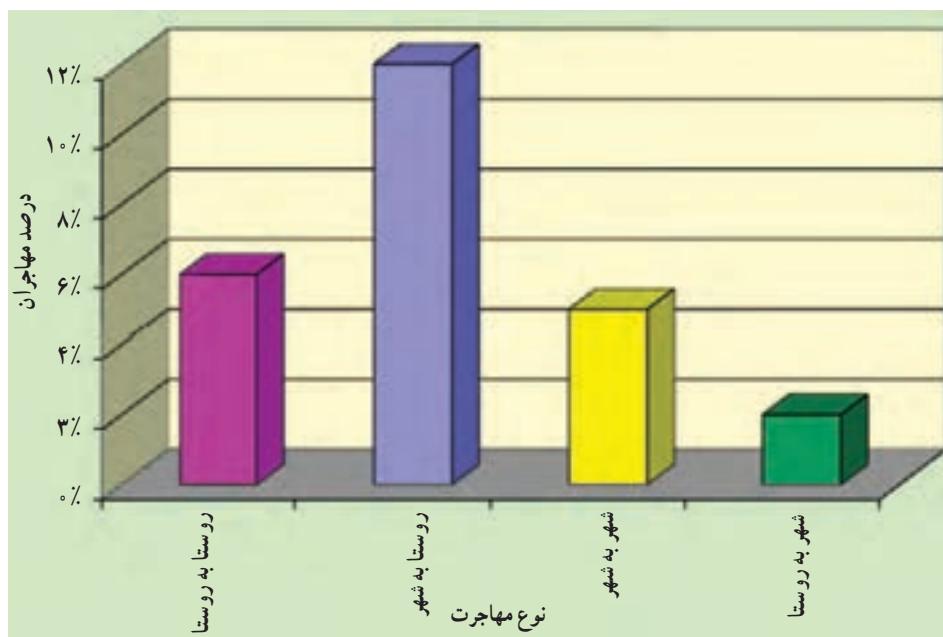
شكل ۸-۹— مقایسه جمعیت شهری و روستایی شهرستان‌های استان— سال ۱۳۹۰

مهاجرت

در آبان ماه ۱۳۹۰، از ۸۶۷۷۲۷ نفر جمعیت ساکن استان، ۷۳ درصد در شهر یا آبادی محل اقامت خود به دنیا آمده‌اند. مقایسه محل تولد افراد با محلی که در آن سرشماری شده‌اند نشان می‌دهد از جمعیت ساکن استان، ۱۲/۲٪ از روستا به شهر، ۵/۱٪ از روستا

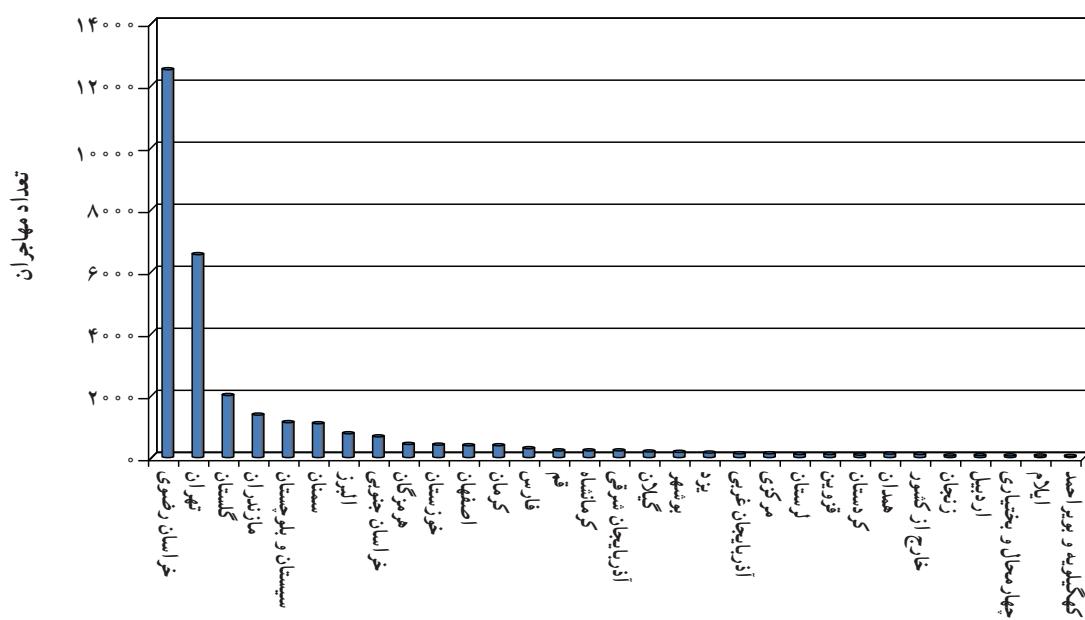
جغرافیای انسانی استان

په روستا، ۵/۶۱٪ از شهرو په شهر و ۲/۱۹٪ از شهرو په روستا مهاجرت کرده‌اند.

شکل ۱-۲- مهاجمت‌های داخلی استان بر حسب مبدأ و مقصد - سال ۱۳۹۰

طی سال‌های ۹۰ – ۱۳۸۵، ۸۱۷۵۴ نفر به استان وارد یا در داخل استان جایه‌جا شده‌اند. محل اقامت قبلی %۴۴/۵۳ مهاجران، سایر استان‌های کشور است و مقیمه در داخل استان جایه‌جا شده‌اند.

شکل ۱۱-۲- مهاجران وارد شده به استان طی سال‌های ۹۰-۱۳۸۵

از مجموع ۸۱۷۵۴ نفری که در فاصله سال‌های ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۰ وارد استان شده‌اند، بیشترین تعداد مهاجران (۴۱/۹۳٪) وارد شهرستان بجنورد و کمترین آنها (۲/۸۸٪) وارد شهرستان گرمه شده‌اند.

فعالیت ✓

- ۱- با توجه به شکل ۷-۲ تعداد جمعیت فعال اقتصادی استان، چقدر است؟
- ۲- جمعیت ۱۴- سال استان در سال‌های ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۰ چه تغییری کرده است؟ این تغییر نشان دهنده چیست؟
- ۳- با توجه به شکل ۱۰-۲ بیشترین مهاجرت‌های داخلی استان از چه نوعی است؟ دلیل آن را بیان کنید.
- ۴- با توجه به شکل ۱۱-۲ از کدام استان‌ها مهاجرین بیشتری به استان ما وارد شده‌اند؟
- ۵- به نظر شما علت مهاجرپذیری شهرستان بجنورد چیست؟

درس هشتم شیوه‌های زندگی در استان

تصاویر زیر شیوه‌های مختلف زندگی در استان خراسان شمالی را نشان می‌دهند.
شما در کدام یک از سکونتگاه‌های زیر زندگی می‌کنید؟

شکل ۱۲-۲ - نمایی از شهر (شهر بجنورد)

شکل ۱۳-۲ - نمایی از روستا (روستای راستقان در راز و جرگلان)

شکل ۱۴-۲- نمایی از زندگی عشاپری (دامنه‌های شمالی آزادگان)

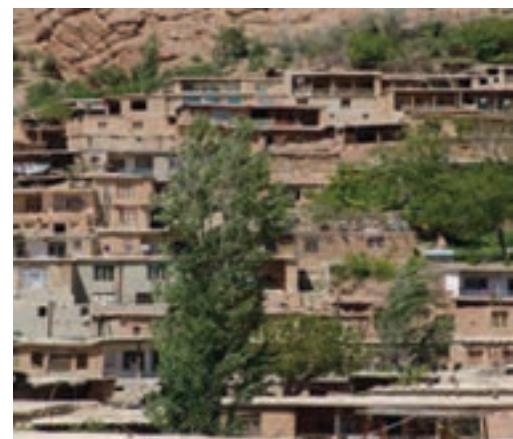
با توجه به اینکه الگوی غالب زیست در استان از گذشته‌های دور روستا نشینی بوده است، بنابراین ابتدا به بررسی زندگی روستایی در استان می‌پردازیم.

زندگی روستایی

عواملی چون دسترسی به آب، خاک، ناهمواری‌ها، مسائل امنیتی، زمینه‌های تاریخی و ویژگی‌های فرهنگی و ... در پراکندگی و شکل سکونتگاه‌ها و الگوی مسکن روستایی مؤثر بوده‌اند. بیشتر سکونتگاه‌های روستایی استان از نوع مرکزی‌شده و به شکل‌های پلکانی، شعاعی و طولی دیده می‌شوند.

شکل ۱۶-۲- روستای شعاعی دشت

شکل ۱۵-۲- روستای پلکانی رویین

جغرافیای انسانی استان

شکل ۱۷-۲- روستای طولی (زوعلیا)

بیشتر بدانیم

با توجه به اینکه در دشت‌ها غالباً محدودیت گسترش برای توسعهٔ فیزیکی روستاهای وجود ندارد، روستاهای دارای شکل شعاعی (چند ضلعی) در این مناطق شکل گرفته‌اند.

الگوی مسکن روستاهای استان ۱- روستاهای ترکمن‌نشین

شکل ۱۸-۲- خانه‌های روستاهای ترکمن‌نشین (قارلقا- بک بولاد)

ویژگی‌ها

- * منازل حصار ندارند، اتاق‌ها در راستای یک ایوان ساخته شده‌اند و در همه آنها به ایوان باز می‌شود.
- * مصالح ساختمانی بیشتر از مصالح محلی مثل خاک، سنگ و چوب درختان ارس است.
- * در نواحی ترکمن‌نشین جرگلان و مانه دیده می‌شود.

۲—روستاهای کوهستانی

شکل ۱۹—۲—خانه‌های روستاهای کوهستانی (زوارم شیروان)

ویژگی‌ها

- * به دلیل کمبود زمین و مسائل دفاعی و امنیتی، خانه‌ها دو طبقه ساخته می‌شوند که در طبقه بالا، انسان‌ها زندگی می‌کنند و طبقه پایین به نگهداری آذوقه و دام‌ها اختصاص دارد.
- * مصالح ساختمانی بیشتر از جنس چوب، خاک و سنگ است.

۳—روستاهای نیمه بیابانی

شکل ۲۰—۲—خانه‌های روستاهای نیمه بیابانی (امیرآباد جاجرم)

جغرافیای انسانی استان

ویژگی‌ها

* به علت شرایط آب و هوایی، قبلاً سقف خانه‌ها گنبدی شکل بوده و از گل و خست خام، به عنوان مصالح خانه‌سازی استفاده می‌شد.

* امروزه این تیپ روستاهای دچار تغییر شده و سقف پیشتر خانه‌های این مناطق مسطح و مصالح غالب آنها آجر، سیمان و آهن است.

شهرگرایی در زندگی روستایی

در گذشته مصالح ساختمانی و الگوی معماری خانه‌های روستاییان با شرایط آب و هوایی، مصالح موجود در محیط و وضعیت اقتصادی ساکنان پیوند تزدیک داشت. امروزه توسعه ارتباطات و دسترسی سریع و آسان به شهر، بهبود درآمد روستاییان، اجرای طرح‌های هادی روستایی و ... یکسان شدن شیوه‌های زندگی در جوامع شهری و روستایی را به دنبال داشته و به زندگی روستایی، رنگ و جلوه شهری داده است که از آن به عنوان شهرگرایی در زندگی روستایی یاد می‌شود.

شکل ۲۱— روستای ملا حسن شهرستان مانه و سملقان (قبل و بعد از اجرای طرح هادی روستا)

شکل ۲۳— اجرای طرح هادی روستای بدرانلو بجنورد

شکل ۲۲— اجرای طرح هادی روستای آجقان اسفراین

فعالیت

- ۱- شهرگرایی در زندگی روستایی چه اثرات مثبت و منفی را به دنبال دارد؟
- ۲- چنانچه در روستا زندگی می کنید، آیا در روستای شما طرح هادی مطالعه و اجرا شده است؟ نتایج آن را بنویسید.

منابع درآمد روستاییان
آیا تعریف روستا را به یاد دارید؟

استخراهای پژوهش ماهی بیشتر در روستاهای دره‌ای مثل اسفیدان، چناران و گریوان بجنورد؛ اسطوخی و گلیان شیروان؛ روین و سرچشمۀ اسفراین؛ و خسرویه فاروج احداث شده‌اند.

در مخروط افکنه‌ها و دشت‌های حاصلخیز استان (مانه و سملقان، بجنورد، شیروان، اسفراین و ...) به علت داشتن خاک حاصلخیز و منابع آب کافی، منبع درآمد بیشتر روستاییان زراعت است.

بیشتر پیله‌های کرم ابریشم استان (حدود ۷۰٪) در مناطق ترکمن‌نشین جرگلان و مانه تولید می‌شود که در بافت انواع پارچه، پشتی و قالیچه‌های ابریشمی ترکمنی به کار می‌رود.

چادرشپ، حolle و دستمال بافی در کارگاه‌های خانگی روستای روین (دهکده نساجی سنتی کشور) رایج است.

بافت جاجیم، چادر شب، سفره کردی و کلاه گُرکی در میان روستاییان و عشاپر کرمانچ منطقه رایج است.

در مناطق کوهستانی دامداری و کشت غلات به صورت دیم و زنبورداری رایج است.

در روستاهای دره‌ای باغداری و زنبورداری منبع معیشت اصلی مردم است.

زندگی شهری

شهر تاریخی بلقیس : ویرانه‌های معروف به شهر بلقیس در ۳ کیلومتری جنوب شهر اسفراین کوئی، به عنوان یکی از بزرگ‌ترین

جغرافیای انسانی استان

شکل ۲-۲۴- منابع عمده درآمد روستاییان

میراث‌های گلی و خشتی کشور محسوب می‌شود. این شهر باستانی از بخش‌های مختلفی چون ارگ، خندق، برج و بارو، یخچال و گورستان تشکیل شده که با عرصه‌ها و حریم‌های باستانی مجموعاً ۱۵۰ هکتار وسعت دارد. کاوش‌های باستان‌شناسی در این مجموعه نشان داده که پیشینه سکونت در شهر بلقیس به قرون ۳ و ۴ هجری قمری می‌رسد و زندگی در آن تا پایان دوره صفوی جریان داشته است. برجسته‌ترین اثر برجای مانده از شهر بلقیس بقایای ارگ است که ۲۹ برج به ارتفاع حدود ۱۱ متر دارد.

شکل ۲-۲۶- عکس هوایی ارگ - شهر تاریخی بلقیس

شکل ۲-۲۵- برج دیده‌بانی باقیمانده از شهر بلقیس

شکل ۲-۲۷- بقایای شهر بلقیس

برای مطالعه

جدول ۹-۲ - مشخصات شهرهای استان - سال ۱۳۹۰

ردیف	نام شهر	موقعیت جغرافیایی	سال تأسیس شهر (تشکیل شهرداری)	جمعیت در سال ۱۳۸۵	جمعیت در سال ۱۳۹۰	رتبه در استان از نظر جمعیت
۱	بنورد	شهرستان بنورد	۱۲۹۲	۱۷۶۷۲۶	۱۹۹۷۹۱	۱
۲	چهاران شهر		۱۳۹۲	۵۲۲۷	۳۵۹۸	۱۳
۳	حصارگرمخان		۱۳۷۹	۷۹۸	۱۶۵۸	۲۰
۴	جامرم	شهرستان جاجرم	۱۳۳۲	۱۵۵۰۱	۱۸۵۴۷	۵
۵	سنخواست		۱۳۷۹	۲۱۴	۲۱۲۰	۱۳
۶	شوقان		۱۳۷۹	۲۳۵۴	۲۴۳۶	۱۶
۷	شیروان	شهرستان شیروان	۱۳۰۶	۸۴۱۸۵	۸۸۲۵۴	۲
۸	لوجلی		۱۲۸۲	۱۰۵۶	۱۷۸۳	۱۹
۹	سرحد		۱۳۷۹	۱۰۵۶	۱۱۶۶	۲۱
۱۰	قوشخانه	شهرستان اسفراین	۱۳۹۲	-	۹۲۷	۲۲
۱۱	اسفراین		۱۲۱۶	۵۲۱۲۲	۶۰۳۷۲	۳
۱۲	صفی آباد		۱۳۷۹	۳۲۴۰	۲۵۲۷	۱۴
۱۳	آشخانه	شهرستان قاضی	۱۳۶۲	۱۸۷۸۴	۲۲۸۷۷	۴
۱۴	قاضی		۱۲۸۲	۲۵۹۲	۲۹۵۶	۱۵
۱۵	پیش قلعه		۱۲۸۲	۱۷۸۳	۲۲۱۱	۱۷
۱۶	آوا	شهرستان مانه و سملقان	۱۳۹۲	-	۴۰۵۸	۱۰
۱۷	فاروج		۱۳۳۰	۱۰۶۶۸	۱۱۷۳۱	۶
۱۸	تیتانکانلو		۱۳۸۸	۳۶۳۰	۳۸۲۷	۱۱
۱۹	گرمه	شهرستان گرمه	۱۳۳۲	۹۷۰۴	۱۰۷۱۶	۷
۲۰	ایور		۱۲۸۷	۶۴۹۴	۳۷۸۳	۱۲
۲۱	درق		۱۲۸۴	۴۵۹۴	۵۱۵۱۳	۴
۲۲	راز	شهرستان راز و جرگلان	۱۳۹۲	-	۵۷۴۷	۸

شهر قدیمی چرمغان : یکی از معروف ترین شهرهای دوران اسلامی در شمال خراسان، چرمغان است. کشف

جغرافیای انسانی استان

سکه‌های نقره متعلق به قرون اول و دوم هجری از محوطه‌های چرمغان مشخص می‌سازد که، این شهر در دوره اسلامی حیات پر رونقی داشته است. صنیع الدوله در کتاب «مطلع الشمس» صفحه ۱۳۵ نوشته است:

«اهمی بجنورد گویند در محلی که قلعه عزیز و امام زاده سلطان سید عباس واقع شده، شهری بوده موسوم به چرمغان(چهارمغان)، در کمال آبادی»، این شهر را مغلولان در سال ۶۱۷ هجری مانند سایر بلاد آباد خراسان خراب کرده‌اند.

وجه تسمیه این شهر به واسطه حضور چهار روحانی زرتشتی (چهار مُعْ) در احداث آن بوده است. به دنبال چهارده گمانه‌زنی انجام شده در سال ۱۳۷۰ در منطقه چرمغان بجنورد مشخص گردید که، چرمغان از شهرهای آباد خراسان بوده و کوره‌های سفال‌پزی، شیشه‌گری و کارگاه‌هایی از جمله کارگاه ساخت ظروف سنگی در این شهر فعالیت داشته‌اند. خانه‌های مردم به طور متراکم و با دیوارهای سنگی ساخته شده، اتاق‌ها با آجرهای مریع یا شش‌گوش مفروش بوده و در هر خانه اجاق و تنور جهت پخت نان وجود داشته است.

در سطح این شهر آب در لوله‌های سفالی (تنجوشه) جریان داشته و دارای ساختمان‌های کاشی کاری و آجری بوده است.

بافت‌های شهری : از نظر شکل ظاهری، شهرهای استان دارای بافت‌های قدیمی، جدید و حاشیه‌ای‌اند. بافت قدیمی بیشتر در قسمت مرکزی شهرها قرار گرفته و بافت‌های جدید و حاشیه‌ای به ترتیب آن را احاطه کرده‌اند.

شکل ۲۸— عکس‌هایی از بافت‌های جدید، حاشیه‌ای و قدیم شهری در شهرهای استان

فعالیت

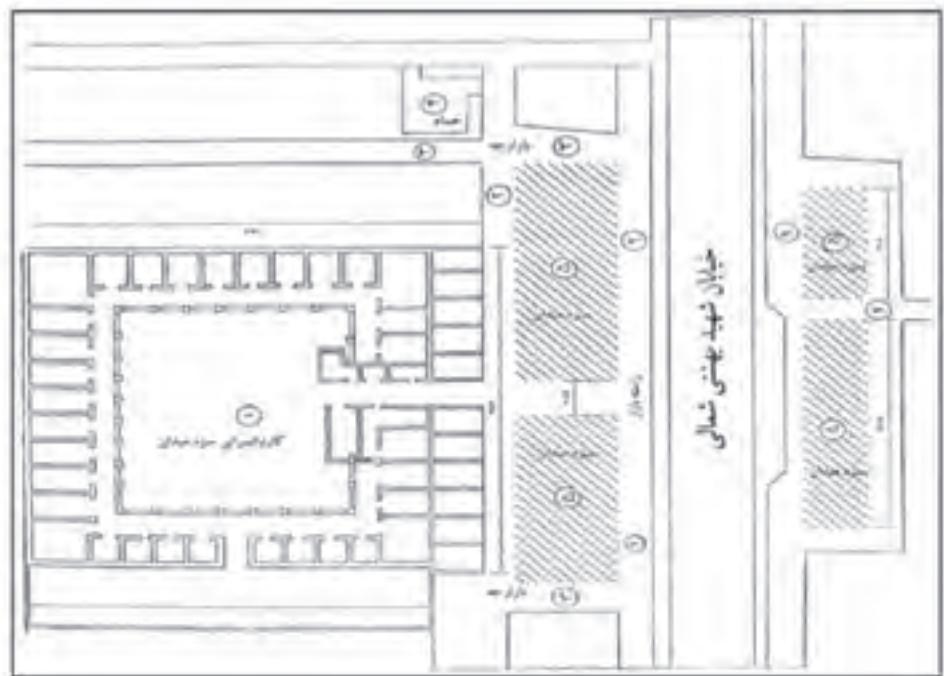
با توجه به ویژگی‌های انواع بافت‌های شهری، جدول زیر را با توجه به شهر محل زندگی خود، کامل کنید.

نام بافت	ویژگی‌ها	مثال
قدیمی	کوچه‌های بن بست، ساختمان‌های چند طبقه،
جدید
حاشیه‌ای

نمونه‌ای از سیما و بافت شهرها در گذشته

مجموعه سبزه میدان بجنورد : مجموعه سبزه میدان در بخش شمالی میدان شهید شهر بجنورد واقع شده است. وجود بناهای قدیمی مانند کاروانسرای سردار، حمام عسکری، راسته بازارها و بازارچه‌های سنتی که دارای ارزش‌های معماری و کتیبه‌های آجری هستند، سبب نمادین شدن این میدان شده است.

شکل ۲۹-۲۹—پلان مجموعه قدیمی سبزه میدان بجنورد

شکل ۲۹-۳۱—نمایی از بازارچه سبزه میدان بجنورد

شکل ۲۹-۳۰—کاروان سرای قدیمی سردار و پارکینگ فعلی

مشکلات شهری در استان

رشد شهرنشینی دگرگونی‌های اجتماعی- اقتصادی و تغییراتی را در بافت شهرهای استان به وجود آورده است. اسکان غیررسمی

جغرافیای انسانی استان

و تبعیت نکردن از طرح‌های تفضیلی شهری، منجر به ایجاد محیطی غیراستاندارد در حاشیه شهرهای استان شده است. امروزه به دلیل مشکلات تردد و سایل نقلیه موتوری، عرض کم و بن بست بودن معابر، بافت‌های فرسوده، نبود فضای پارکینگ، وضعیت زیرساخت‌های تأسیساتی و خدماتی در هسته قدیمی شهرهای استان، تغییرات گسترده‌ای در ساختار این بافت‌ها به وجود آمده است.

شکل ۲-۳۲—نمایی از مشکلات معابر در سکونتگاه‌های حاشیه‌ای شهرهای استان

زندگی عشایری

شکل ۲-۳۴—نقش زنان عشایری در اقتصاد خانوار

شکل ۲-۳۳—دبستان عشایری در قشلاق

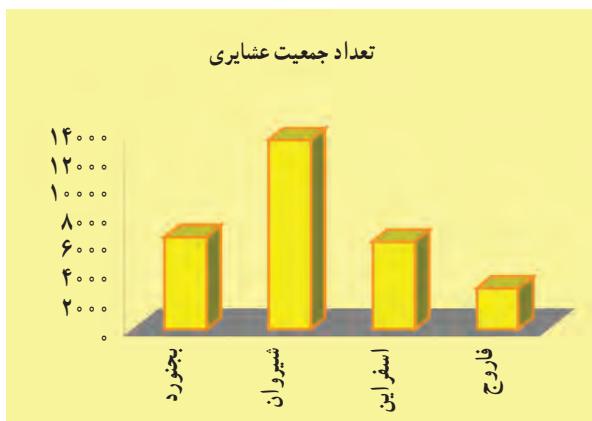
امروزه فرهنگ ایلی به عنوان میراثی ارزشمند، بخشی از سرمایه ملی ماست. همزیستی و سازگاری با طبیعت، قلمرو گسترده با چشم‌اندازهای متنوع و جذاب طبیعی، تلاش و سخت کوشی برای تولید مواد پرتوئینی و لبنی و ذخیره‌زنیکی دام از قابلیت‌های جامعه عشایری استان ماست.

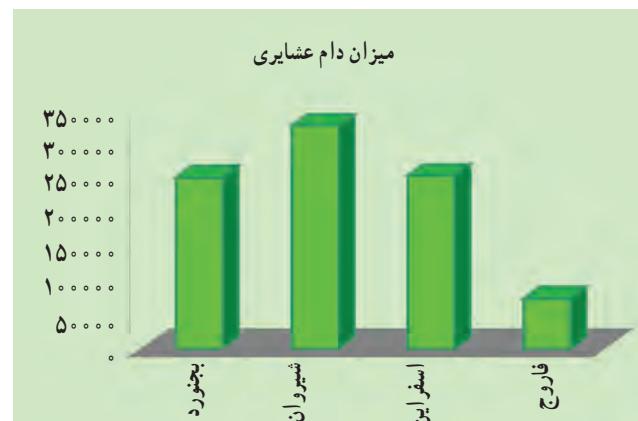
شکل ۲-۳۶—پرورش شتر در جنوب استان

شکل ۲-۳۵—دامپروری عشایر شمال استان

شکل ۲-۳۸—تعداد دام عشایر به تفکیک شهرستان‌های استان در سال ۱۳۸۸

شکل ۲-۳۷—تعداد دام عشایر به تفکیک شهرستان‌های استان در سال ۱۳۸۸

براساس نتایج سرشماری اجتماعی—اقتصادی عشایر کوچنده در سال ۱۳۸۷، عشایر استان با جمعیت ۱۸۰۲۵ نفر، ۲/۱۸ درصد از کل جمعیت استان را به خود اختصاص داده است. عشایر استان غالباً از دو ایل شادلو و زعفرانلو و ۲۴ طایفه مستقل شامل قراچورلو، قهرمانلو، باچوانلو، میلانلو، ملوازلو، توپکانلو، جیرستان، سیوکانلو، پهلوانلو، بریمانلو، کیوانلو، قاچکانلو و ... هستند. زبان اصلی آنها کردی با گویش گُرمانجی بوده و مذهب آنها شیعه است.

بررسی تحولات جمعیت عشایری در دو دهه اخیر نشان می‌دهد، با وجود اینکه جمعیت آنان روند افزایشی داشته ولی به دلایلی چون مهاجرت و اسکان پراکنده عشایر در شهرها و روستاهای اسکان در کانون‌های حمایتی و هدایتی و کاهش رشد طبیعی جمعیت آنها، نسبت به جمعیت کل استان کاهش یافته است.

تعدادی از خانوارهای عشایر استان جهت تعییف دام خود به استان‌های گلستان، خراسان رضوی و سمنان کوچ می‌کنند. در فصل بیلاق نیز عشایر استان گلستان به استان ما کوچ می‌کنند.

جغرافیای انسانی استان

شکل ۲-۳۹- نقشه مناطق بیلاقی و قشلاقی عشایر استان

فعالیت

با توجه به شکل ۲-۳۹ جدول زیر را کامل کنید.

مکان‌ها	مناطق عشایری
.....	مناطق بیلاقی
.....	مناطق قشلاقی
.....	مناطق میان بند

برنامه‌ریزی اسکان عشاير: عشاير استان از گذشته نقاطی را در مراتع خود انتخاب کرده و به مرور زمان اقدام به اسکان در این محل‌ها نموده‌اند که علاوه بر دامداری به مشاغل دیگری چون زراعت، باگداری، صنایع دستی و کارگری می‌پردازند. به این مناطق، کانون‌های توسعه اسکان حمایتی (خود جوش) گفته می‌شود. کانون قرجه باير اسفراین، بیگان و حسین آباد شیروان نمونه‌هایی از این کانون‌ها هستند.

نوع دیگر کانون‌های اسکان عشاير، کانون‌های توسعه اسکان هدایتی (برنامه‌ریزی شده) هستند. کانون‌های اسکان هدایتی استان شامل میاندشت و قاسم خان در اسفراین، جیرانسو در مانه و سملقان، دوین، قلعه چه و گلیل در شیروان می‌باشند.

شکل ۲-۴۰—کانون اسکان خودجوش عشاير استان

شکل ۲-۴۱—کانون اسکان هدایتی عشاير استان